Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

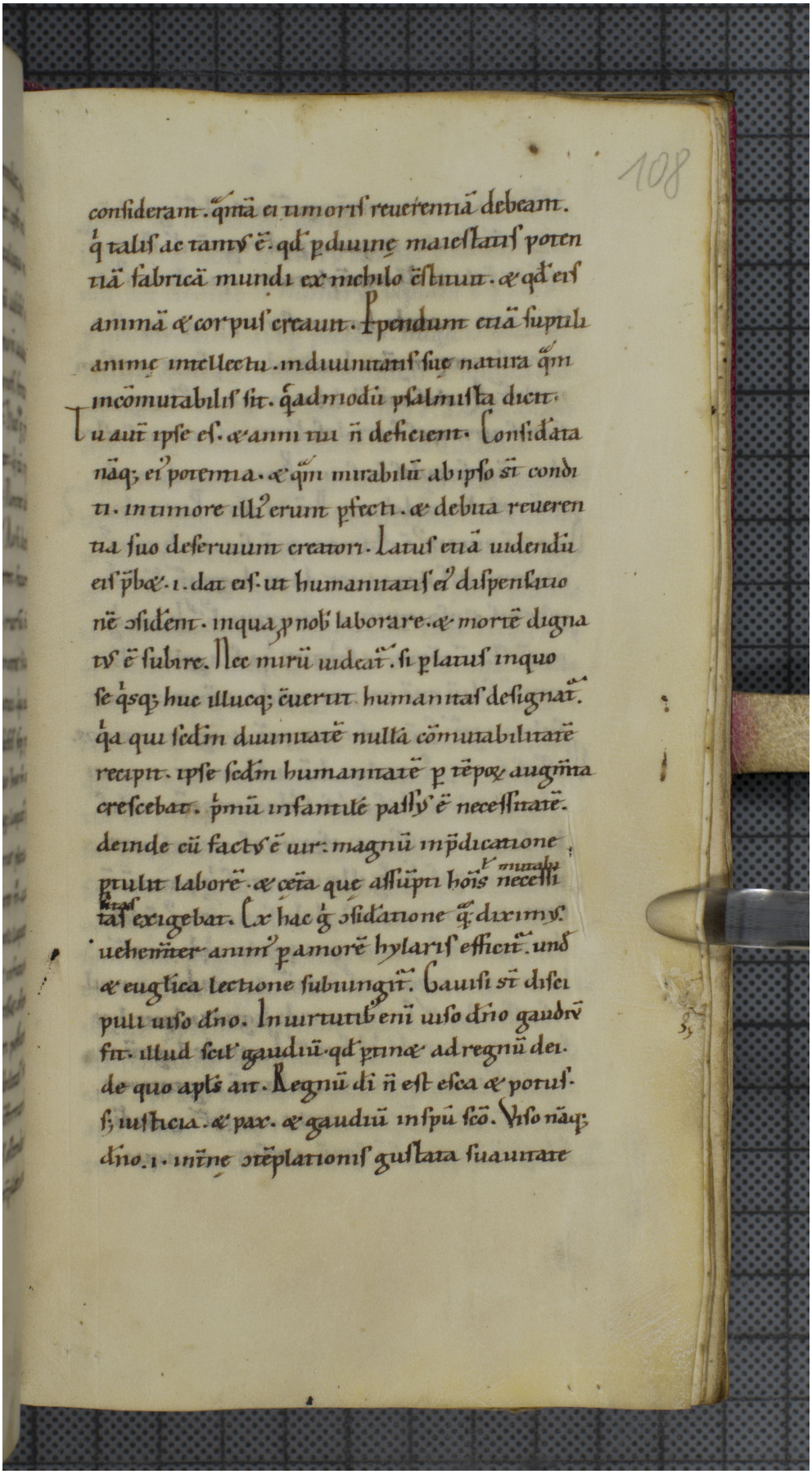

108

consideram. qmã ei timoris reuerentiã debeam.
q talis ac tamꝰ ẽ. qd pdiuine maiestatis poten
tiã fabricã mundi ex nihilo ẽstituit. ꝗ qd eis
animã ꝗ corpus creauit. Pendum etiã subtili
animi intellectu. in diuinitatis suę natura qm
incõmutabilis sit. qadmodũ psalmista dicit.
Tu autẽ ipse es. ꝗ anni tui ñ deficient. Considãta
nãq; ei poterunt. ꝗ qm mirabilũ ab ipso sũt condi
ti. in timore illi erunt pfecti. ꝗ debita reueren
tia suo deseruiunt creatori. Latus etiã uidendũ
est pbꝗ. i. dat est. ut humanitatis ei dispensatio
nẽ osidẽt. in qua pnoꝭ laborare. ꝗ mortẽ digna
tꝰ ẽ subire. Nec mirũ uideat. si platus in quo
se q̃sq; hue illucq; ẽuertit humanitas designat.
q̃a qui sedẽ in diuinitatẽ nulla cõmutabilitatẽ
recipit. ipse sedẽ humanitatẽ p tẽpꝰ augmta
crescebat. pmũ infantilẽ passꝰ ẽ necessitatẽ.
deinde cũ factꝰ ẽ uir: magnũ in pdicatione
ptulit laborẽ. ꝗ cẽta que assũpti hoꝭ mirabi necessi
tas exigebat. Ex hac q̃ osidatione q̃ diximꝰ.
uehemẽter animi p amorẽ hylaris efficit. unde
ꝗ euglica lectione subiungit. Gauisi sũt disci
puli uiso dno. In uirtutib enim uiso dno gaudiũ
fit. illud scit gaudiũ. qd prinꝗ ad regnũ dei.
de quo apls ait. Regnũ di ñ est esca ꝗ potus.
sed iustitia. ꝗ pax. ꝗ gaudiũ in spũ scõ. Viso nãq;
dno. i. in ipsi ꝗtẽplationis gustata suauitate